

סיכומי הדינים העולים מנוסקנת הגמרא בדף היומי

קידושין דף ל"ח למסקנא

דף ל"ח ע"א

א. בשבעה באדר מת משה, ופסק מן מליד, והיו מסתפקין מן המן שבכליהם גם לאחר שעברו את הירדן, עד ששה עשר בניסן שהתחילו לאכול מעבור הארץ.

ב. עוגות שהוציאו ממצרים טעמו בהם ישראל טעם מן, שנאמר ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה, והרי לא אכלוהו אלא ארבעים חסר שלשים יום. (מט"ז אייר, עד שנת הארבעים בט"ז ניסן).

ג. מנין שבשבעה באדר מת משה? כי לאחר מיתתו בכו עליו בני ישראל שלשים יום בערבות מואב, ולאחר שלשה ימים עברו את הירדן בעשור לחודש הראשון. ובשבעה באדר נולד, שנאמר בן מאה ועשרים שנה אנכי 'היום', ללמד שהקב"ה יושב וממלא שנותיהם של צדיקים מיום ליום ומחודש לחודש, שנאמר את מספר ימיך אמלא.

ד. לשיטת רבי שמעון בר יוחי, ערלה וכלאים אסורים בחוץ לארץ מן התורה בקל וחומר מחדש, שאין איסורו איסור עולם (רק עד ט"ז ניסן), ואינו אסור בהנאה, ויש היתר לאיסורו (בט"ז עצמו בהקרבת העומר), ונוהג בחוץ לארץ, כלאים שאיסורן איסור עולם, ואסורים בהנאה, ואין היתר לאיסורן, וודאי שאסורים בחוץ לארץ. וכן לערלה בשתיים (שאסור בהנאה, ואין היתר תוך ימי איסורו. אבל אינו איסור עולם, כי לאחר שלש שנים מותר). וי"א שערלה וכלאים בחוצה לארץ אינם מן התורה (ראה להלן ע"ב).

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

דף ל"ח ע"ב

א. כל מצוה שהיא חובת הגוף, נצטוו עליה ישראל קודם כניסתם לארץ, ונוהגת גם בחוץ לארץ. חוץ מהשמטת כספים ושילוח עבדים, שהן חובת הגוף ונוהגות בחוצה לארץ, אבל ישראל לא נצטוו בהם קודם כניסתם לארץ. שנאמר וזה דבר 'השמיטה שמוט', בשתי שמיטות הכתוב מדבר, קרקע וכספים, בזמן שאתה משמט קרקע אתה משמט כספים. ובזמן שאי אתה משמט קרקע, אי אתה משמט כספים. ובשילוח עבדים נאמר וקראתם דרור 'בארץ', בזמן שהדרור נוהג בארץ נוהג בחוץ לארץ, בזמן שאין נוהג בארץ אין נוהג בחוץ לארץ.

ב. ערלה אסורה בחוץ לארץ מהלכה, ו"א הלכתא מדינה, שכך הנהיגו עליהם. וי"א הלכה למשה מסיני. וי"א שאין ערלה בחוץ לארץ גם מדרבנן (להלן לט.). והכלאים אסורים מדברי סופרים. ולשיטת ר"ש (לעיל ע"א), ערלה וכלאים אסורים מן התורה בקל וחומר.

ג. ספק ערלה בארץ, אסור. בסוריא מותר (לסובר כיבוש יחיד אינו כיבוש). ובחוצה לארץ הקילו יותר, שישראל יורד ולוקח מן העובד כוכבים הלוקט מפרדס שיש בו נטיעות ילדות וזקנות, ויודע שהגוי נכנס שם ולוקט לכתחלה, ובלבד שלא יראנו ישראל שלוקט מן הערלה (אבל בסוריא מותר רק לאחר שנלקט, ולא יאמר לו לכתחלה רד ולקוט). וגם לסובר שהערלה בחו"ל הלכה למשה מסיני, כך נאמרה ההלכה שוודאי ערלה אסור וספק מותר (להלן לט.).

ד. כרם שיש בו כלאים, וירק נמכר חוצה לו, בארץ אסור, בסוריא מותר (שהוא ספק דרבנן). ובחוץ לארץ, הגוי יורד ולוקט מן הכלאים ממש ומוכר לישראל, ובלבד שלא ילקוט ישראל ביד (והקילו יותר מערלה, כי ערלה הלכה למשה מסיני). ולמפרש שערלה מדרבנן (הלכתא מדינא) כלאים שוה לערלה, ובשניהם יורד ולוקח ובלבד שלא יראנו לוקט, וי"א שבשניהם רואהו לוקט ובלבד שלא ילקוט ביד.

אומץ יקר!

רוח לנו על תיקון מעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכחובת: 7600235@gmail.com
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il